

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 61.

Vydána dne 21. září 1938.

Cena: Kč 1.—.

Obsah: (178.—180.) 178. Opatření Stálého výboru, kterým se mění a doplňují zákonná ustanovení o ochraně československé měny a oběhu zákonných platidel. — 179. Opatření Stálého výboru, kterým se mění některá ustanovení o akciové bance cedulové. — 180. Nařízení o přechodném omezení výplat vkladů u peněžních ústavů a plnění soukromých pojišťoven.

178.

Opatření Stálého výboru ze dne 19. září 1938,

kterým se mění a doplňují zákonná ustanovení o ochraně československé měny a oběhu zákonných platidel.

Stálý výbor Národního shromáždění republiky Československé usnesl se podle § 54 ústavní listiny na tomto opatření:

Zákon ze dne 14. prosince 1923, č. 7 Sb. z. a n. z roku 1924, o ochraně československé měny a oběhu zákonných platidel, ve znění zákonů ze dne 15. července 1932, č. 121 Sb. z. a n., ze dne 19. června 1934, č. 113 Sb. z. a n., a ze dne 27. června 1936, č. 183 Sb. z. a n., se mění a doplňuje takto:

čl. I.

§ 1 bude zníti:

„(1) Kdo

a) přesune neprávem z tuzemska do ciziny jakýmkoliv způsobem hodnoty, jichž oběh jest podle § 2 upraven, aby s nimi unikl, nebo v témžž úmyslu takové hodnoty kdykoliv do ciziny přesunuté nebo v cizině nabyté nebo tam uložené neprávem v cizině ponechá, má-li předmět trestného činu cenu větší než 500.000 Kč,

b) veřejně sděluje nebo jinak rozšiřuje vědomě nepravdivou zprávu, která může škoditi československé měně,

bude potrestán za zločin těžkým žalářem od jednoho roku do deseti let, převyšuje-li však hodnota předmětu, jímž byl trestný čin podniknut, 5.000.000 Kč, nebo jsou-li tu jiné zvláště přitěžující okolnosti, těžkým žalářem od pěti do dvaceti let.

(2) Vedle trestu na svobodě může býti uložěn peněžitý trest od 10.000 Kč do 5.000.000 Kč.“

čl. II.

V § 2, č. 2 vkládají se za slova „jiných peněžních hodnot“ slova „a cenných předmětů“ a v č. 3 za slova „jinými peněžními hodnotami“ slova „a cennými předměty“.

čl. III.

§ 3 bude zníti:

„(1) Přestupky nařízení vydaných podle § 2 trestají se jako prosté přestupky důchodkové pokutou od 100 Kč do 100.000 Kč.

(2) Byl-li však takový přestupek spáchán vědomě protiprávním nakládáním s hodnotami, jichž oběh jest podle § 2 upraven, jichž vědomě protiprávním nabýváním nebo zcizováním,

bylo-li účelem činu tyto hodnoty neprávem převézt nebo dovézt nebo jakýmkoliv způsobem neprávem přesunouti do ciziny nebo z ciziny nebo neprávem převézt je s tuzemce, byť i nepřímou, na cizozemce nebo naopak, nebyla-li vědomě řádně splněna povinnost soupisová, nabídková nebo odvodová,

bude obviněný potrestán, nejde-li o čin přísněji trestný, za těžký přestupek důchodkový pokutou ve výši jednoduché až desetinásobné hodnoty předmětu, jímž byl čin podniknut nebo který byl k jeho spáchání určen, při čemž neplatí dosavadní ustanovení trestního práva důchodkového o nejvyšší výměře pokut.

(3) Za těžký důchodkový přestupek bude potrestán pokutou od 200 Kč do 200.000 Kč, není-li čin přísněji trestný podle odstavce 2, kdo nesprávné nebo neúplné údaje skutkových okolností uvádí nebo jich používá, aby vylákal pro sebe nebo pro jiného povolení nebo doklad, jehož jest podle nařízení vydaných podle § 2 zapotřebí, nebo jinou výhodu, která se podle nich poskytuje.

(4) Kromě toho může býti za těžký dů-

chodkový přestupek uložen trest tuhého vězení od 24 hodin do 6 měsíců:

a) převyšuje-li základ pro vyměření pokuty 50.000 Kč nebo

b) bylo-li při trestném činu použito podvržených, padělaných nebo porušených listin, předstíraných jmen nebo zápisů v obchodních knihách nebo jiných prostředků k oklamání zvláště způsobilých nebo

c) byl-li obviněný již pro zločin, přečin nebo těžký důchodkový přestupek podle tohoto zákona pravoplatně odsouzen a dopustil se opět takového přestupku do 5 let po odsouzení nebo

d) zúčastnilo-li se přestupku více osob než dvě.

(5) Převyšuje-li základ pro vyměření pokuty 200.000 Kč, může být uložen trest tuhého vězení až do dvou let.

(6) Pro případ nedobytnosti pokuty budiž uložen náhradní trest vězení (uzamčení) od jednoho dne do jednoho roku. Náhradní trest vězení (uzamčení) stanoví se ve výměře jeden den za sto až tři sta Kč podle míry zavinění a podle výdělečných, důchodových, majetkových a jinakých osobních poměrů vinníkových.

(7) Stejně jako pachatel bude potrestán, kdo návodem, radou, utvrzováním, slibem nebo poskytnutím pomoci, zejména též nesprávným vedením obchodních a hospodářských knih, nebo jinak úmyslně působí ke spáchání nebo při spáchání trestného činu jiným nebo kdo po spáchání trestného činu jiným působí k tomu, aby účelu trestného činu bylo dosaženo nebo aby opatřil sobě nebo jinému z něho prospěch.

(8) Na upuštění od právního řízení nemá obviněný právního nároku.“

Čl. IV.

Za § 3 vkládají se tato ustanovení:

„§ 3a.

Finanční úřady pro správu nepřímých daní mohou toho, kdo nesplní ohlašovací povinnost uloženou podle § 2, vyzvat, aby v určité lhůtě povinnost splnil, a pohroziti mu, že, neučiní-li tak, bude mu uložena pokuta číselně přesně určená, která však nesmí přesahovati 10.000 Kč. Neuposlechně-li vyzvaný bez dostatečné omluvy této výzvy, může být bez újmy trestních následků podle § 3 potrestán pořádkovou pokutou, kterou mu bylo pohroženo. Vyzvání s pohružkou pokuty lze opakovati a pokutu opětovně ukládati.

§ 3b.

Kdo splní řádně povinnost nabídky a odvodu hodnot, která bude uložena vládním nařízením podle § 2, č. 3, nebude trestán za činy trestné podle zákona o ochraně československé měny a oběhu zákonných platidel, spáchané před 19. zářím 1938, pokud předmětem těchto činů byly tyto hodnoty nebo jiné hodnoty, za které byly hodnoty nabídkou a odvodem povinné získány.

§ 3c.

Podle ustanovení této hlavy bude potrestán československý státní občan, i když se dopustil některého trestného činu v ní uvedeného v cizině.“

Čl. V.

§ 8 bude zníti:

„Peněžité tresty uložené podle §§ 1, 4 a 6 tohoto zákona trestními soudy a pokuty uložené nalézacími senáty podle § 18, odst. 4 připadají státu.“

Čl. VI.

§ 10 se nahrazuje a doplňuje těmito ustanoveními:

„§ 10.

(1) Při odsouzení pro zločin podle tohoto zákona vysloví soud zároveň jako vedlejší trest, že odsouzený pozbývá čestných práv občanských.

(2) Ustanovení § 32, odst. 2 až 4 zákona ze dne 19. března 1923, č. 50 Sb. z. a n., na ochranu republiky, platí i v tomto případě.

§ 10a.

(1) Při odsouzení pro zločin nebo těžký důchodkový přestupek podle tohoto zákona, pro který byl uložen trest na svobodě, se označí v rozsudku časopisy (nejvýše 3), v nichž má být rozsudek, v každém jednou, uveřejněn na útraty odsouzeného.

(2) Soud stanoví, zda mají být uveřejněny i důvody rozsudku nebo jejich podstatný obsah ve znění, které sám určí.

§ 10b.

Cizince odsouzeného pro zločin podle tohoto zákona musí soud z území republiky vypověděti, u cizince odsouzeného pro těžký důchodkový přestupek spáchaný za okolností uvedených v § 3, odst. 4 a 5 může tak učiniti.

§ 10c.

(1) Při odsouzení pro zločin podle tohoto

zákona může soud vyřknouti, že jmění odsouzeného připadá zcela nebo zčásti státu.

(2) O zabavení jmění platí obdobně ustanovení § 18, odst. 2 až 6 zákona ze dne 17. října 1919, č. 568 Sb. z. a n., o trestání válečné lichvy.

§ 10d.

(1) Bylo-li živnosti, jiného povolání nebo podniku zneužito ke spáchání zločinu nebo těžkého důchodkového přestupku podle tohoto zákona, nebo byly-li spácháním takového trestného činu hrubě porušeny povinnosti, které ze živnosti, povolání nebo podniku vyplývají, a je odůvodněna obava, že bude i nadále živnosti, povolání nebo podniku zneužíváno nebo že budou pořušovány povinnosti z nich plynoucí, může soud v odsuzujícím rozsudku vysloviti přípustnost odnětí živnostenského oprávnění, nebo jde-li o reální živnost anebo o jiné povolání nebo podnik, přípustnost zákazu vykonávati živnost nebo zákazu vykonávati jiné povolání nebo podnik, a to i tehdy, když se trestného činu dopustil zřízenec, zmocněnec, zástupce nebo jiný orgán osoby, o jejíž živnost, povolání nebo podnik jde.

(2) Vysloví-li soud přípustnost odnětí živnostenského oprávnění nebo přípustnost zákazu vykonávati živnost nebo vykonávati jiné povolání nebo podnik, přísluší okresnímu úřadu rozhodnouti o tom, má-li býti živnostenské oprávnění odňato nebo zakázáno vykonávati živnost nebo vykonávati jiné povolání nebo podnik.

(3) V rozhodnutí, které okresní úřad učiní podle ustanovení předešlého odstavce, určí zároveň dobu do pěti let, po jejímž uplynutí toto opatření zaniká, a byla-li vyslovena ztráta živnostenského oprávnění, přestává pro dotčenou osobu překážka takového oprávnění opět nabýti. Proti rozhodnutí úřadu není opravného prostředku. Před uplynutím určité lhůty může okresní úřad opatření zrušiti, pominula-li jeho potřeba.

§ 10e.

Fysické a právnické osoby ručí za peněžité tresty, pokuty a útraty trestního řízení, které byly jejich zákonným nebo zmocněným zástupcům uloženy pro zločiny nebo těžké důchodkové přestupky podle tohoto zákona, spáchané při vykonávání tohoto zastupitelského poměru. Z ručení jsou však vyňaty fysické osoby, které nejsou svéprávné, pokud jde o jejich zákonné nebo úředně zřízené zástupce, a svéprávné fysické nebo právnické osoby, jež prokáží, že jejich zmocněnec jednal bez jejich

vědomí. Výkon náhradního trestu na svobodě vylučuje uplatňovati ručení.

§ 10f.

(1) Kdykoli může býti výrokem soudu podle §§ 10 d) a 10 e) postižena jiná osoba než obviněný, musí býti obeslána také tato osoba, je-li soudu známa, k jednání v první stoličce; je oprávněna přednésti skutkové okolnosti, jež mohou míti význam pro posouzení věci, a činiti návrhy.

(2) Výrok, kterým se činí některé opatření uvedené v §§ 10 d) a 10 e), třeba pojmouti do rozsudku.

(3) Kdo je výrokem o opatřeních podle §§ 10 d) a 10 e) pojatým do rozsudku postižen, má právo bráti jej v odpor odvoláním. V řízení pro soudní trestné činy může se veřejný žalobce odvolati také tehdy, když takový výrok nebyl učiněn. O odvolání proti takovému výroku platí totéž, co o odvolání proti výroku o trestu.“

Čl. VII.

§ 12 bude zníti:

„(1) Lhůta promlčecí se stanoví u zločinů deseti roky, u těžkých důchodkových přestupků pěti roky, u přestupků jedním rokem od spáchání činu.

(2) U trestných činů spáchaných přesunem hodnot do ciziny nebo nesplněním povinnosti nabídkové nebo odvodové nepočíná se promlčecí lhůta, pokud má vinník předmět činu nebo jeho hodnotu ve svém majetku.“

Čl. VIII.

§ 15 bude zníti:

„Trestní stíhání se zavádí z moci úřední.“

Čl. IX.

(1) V § 16, odst. 3 vkládají se za slova „stíhají a trestají“ slova „a pořádkové pokuty ukládají“.

(2) V § 16, odst. 4 nahrazují se slova „důchodkových přestupků“ slovy „činů trestných“ a slova „z těžkých přestupků důchodkových“ slovy „z činů trestných soudně“.

Čl. X.

V § 17, odst. 1 vypouštějí se slova „(generálního finančního ředitelství v Bratislavě, hlavního finančního ředitelství v Užhorodě)“.

Čl. XI.

V § 18, odst. 4 vypouštějí se slova „ze dne 15. června 1927, č. 76 Sb. z. a n.“.

Čl. XII.

Za § 18 vkládá se toto ustanovení:

„§ 18a.

(1) Nastanou-li skutečnosti, z nichž lze důvodně usuzovati, že mají být proti zákazu vyvezeny hodnoty do ciziny nebo že má být jakýmkoliv způsobem zmařena povinnost uložená podle tohoto zákona, může finanční úřad druhé stolice naříditi, že se jménem osoby, na níž lpí podezření, nebo s určitými částmi jejího jmění lze nakládati jen s povolením uvedeného úřadu a způsobem, který tento úřad určí. Nařízení takové jest účinné, jakmile bylo doručeno, a není-li doručení možné, ode dne, kdy bylo uveřejněno v úředním listě republiky Československé.

(2) Před nařízením uvedeným v předešlém odstavci vyslechne úřad osobu, na níž lpí podezření; při nebezpečí v prodlení, nebo není-li pobyt podezřelého znám, může se od výslechu upustiti.“

Čl. XIII.

(1) Toto opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr financí, spravedlnosti, národní obrany a vnitra.

(2) Ministr financí vyhlásí ve Sbírce zákonů a nařízení úplné znění zákona o ochraně československé měny a oběhu zákonných platidel, jak vyplývá z jeho změn a doplňků.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Krofta v. r.

Dr. Černý v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Franke v. r.

Dr. Dérer v. r.

Mlčoch v. r.

Bechyně v. r.

Ing. Dostálek v. r.

Dr. Zadina v. r.

Machník v. r.

Ing. Nečas v. r.

Ježek v. r.

Tučný v. r.

Dr. Šrámek v. r.

Ing. Vavrečka v. r.

179.

Opatření Stálého výboru
ze dne 19. září 1938,

kterým se mění některá ustanovení o akciové bance cedulové.

Stálý výbor Národního shromáždění republiky Československé usnesl se podle § 54 ústavní listiny na tomto opatření:

§ 1.

(1) Bankovky Národní banky Československé po 100 Kč mají povahu státovek (drobných peněz). O tyto bankovky snižuje

se oběh bankovek. Z peníze takto uvolněného splatí se především dluh státovkový a zbytku se použije na zaplacení krátkodobého zadlužení státní pokladny, stejně jako vkladu státu vedeného u Národní banky Československé podle § 3 zákona ze dne 9. října 1936, č. 262 Sb. z. a n., o nové úpravě československé měny.

(2) Přípustná míra drobných stanovená v § 13, odst. 1 zákona ze dne 18. května 1938, č. 101 Sb. z. a n., o soustavě drobných peněz, zvyšuje se o částku bankovek po 100 Kč obíhajících v den účinnosti tohoto opatření.

§ 2.

§ 128 zákona ze dne 14. dubna 1920, č. 347 Sb. z. a n., o akciové bance cedulové, se mění a zní takto:

„Banka nesmí poskytovat úvěr emisním ústavům na cenné papíry jejich vydání, které jsou v jejich vlastnictví, státu a státním podnikům na papíry státní.“

§ 3.

§ 129 zák. č. 347/1920 Sb. z. a n. se mění a zní takto:

„(1) Banka smí eskontovat směnky celní, daňové a směnky na uvěřené výrobky tabákové, sůl a výrobky horní, které mají vlastnosti stanovené v § 122 a byly podány státní správou.

(2) Banka smí obstarávat pro stát obchody komisionářské, přijímání platy a konání výplaty pro stát. Případný zůstatek, který stát z těchto obchodů dluhuje, budiž vyrovnán nejdéle do týdne po každé měsíční závěrečce.“

§ 4.

§ 8 opatření Stálého výboru ze dne 7. listopadu 1929, č. 166 Sb. z. a n., o konečné úpravě československé měny, se zrušuje.

§ 5.

Toto opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr financí.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Krofta v. r.

Dr. Černý v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Franke v. r.

Dr. Dérer v. r.

Mlčoch v. r.

Bechyně v. r.

Ing. Dostálek v. r.

Dr. Zadina v. r.

Machník v. r.

Ing. Nečas v. r.

Ježek v. r.

Tučný v. r.

Dr. Šrámek v. r.

Ing. Vavrečka v. r.